

DZIENNIK USTAW RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 28 września 1951 r.

Nr 50

T R E S C:

Poz.:

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

361 — z dnia 15 września 1951 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie zwolnień i ulg w opłaceniu czynszu za najem lokali mieszkalnych oraz zwolnień od wpłat na Fundusz Gospodarki Mieszkaniowej 435

R O Z P O R Z Ą D Z E N I A:

362 — Ministra Finansów z dnia 7 września 1951 r. w sprawie wykonania dekretu o zobowiązaniach podatkowych 435
363 — Ministra Żeglugi z dnia 7 września 1951 r. w sprawie ograniczenia połowu ryb morskich włościem dennym 446

361

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 15 września 1951 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie zwolnień i ulg w opłaceniu czynszu za najem lokali mieszkalnych oraz zwolnień od wpłat na Fundusz Gospodarki Mieszkaniowej.

Na podstawie art. 3 ust. 3 dekretu z dnia 28 lipca 1948 r. o najmie lokali (Dz. U. R. P. z 1950 r. Nr 51, poz. 479) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 29 września 1948 r. w sprawie zwolnień i ulg w opłaceniu czynszu za najem lokali mieszkalnych oraz zwolnień od wpłat na Fundusz Gospodarki Mieszkaniowej (Dz. U. R. P. z 1948 r. Nr 49, poz. 374, z 1949 r. Nr 42, poz. 313 i z 1950 r. Nr 33, poz. 298) wprowadza się następujące zmiany:

1) § 2 ust. 1 pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) członkowie spółdzielni pracy, zrzeszonych w centralach spółdzielczo-państwowych i centralach spółdzielni, po złożeniu w każdym roku kalenda-

rzowym zaświadczenia terenowego lub branżowego organu właściwej centrali spółdzielczo-państwowej lub centrali spółdzielni, stwierdzającego datę wpisu spółdzielni do rejestru i przystąpienia członka do tej spółdzielni; za członków spółdzielni pracy nie uważa się członków pomocniczych spółdzielni rzemieślniczych.“;

2) w § 5 pkt 1 skreśla się lit. a).

§ 2. Wykonanie rozporządzenia porucza się Ministrowi Gospodarki Komunalnej oraz Ministrowi Przemysłu Drobного i Rzemiosła.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

362

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 7 września 1951 r.

w sprawie wykonania dekretu o zobowiązaniach podatkowych.

Na podstawie art. 10, 11, 12 ust. 3, art. 13 ust. 4, art. 25 ust. 3, art. 26 ust. 2, art. 29 ust. 2, art. 35 ust. 4, art. 36 ust. 2 i art. 37 ust. 2 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. R. P. Nr 49, poz. 452) oraz na podstawie art. 3 i 5 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym (Dz. U. R. P. z 1950 r. Nr 56, poz. 506) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Powołane w rozporządzeniu niniejszym artykuły bez bliższego określenia oznaczają artykuły dekretu z dnia 26 października 1950 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. R. P. Nr 49, poz. 452).

2. Ilekroć w rozporządzeniu niniejszym jest mowa o dekreście bez bliższego określenia, rozumieć przez to

należy dekret z dnia 26 października 1950 r. o zobowiązaniach podatkowych.

D Z I A Ł I.

Do art. 10, 11 i 12.

Zaliczki i przedpłaty na zaliczki, zryczałtowanie podatków oraz terminy płatności zobowiązań podatkowych.

R o z d z i a ł 1.

Zaliczki w podatku obrotowym.

§ 2. Podatnicy podatku obrotowego, nie będący podmiotami gospodarki uspołecznionej, są obowiązani

do wpłacania w ciągu roku podatkowego zaliczek na ten podatek.

§ 3. Podstawą obliczenia zaliczki jest obrót osiągnięty w okresie, za który oblicza się zaliczkę.

§ 4. 1. Zaliczkę oblicza się w wysokości podatku przypadającego od osiągniętego obrotu (§ 3).

2. Jeżeli podatnik nie wykona obowiązku obliczenia i wpłacenia zaliczki lub wykona go tylko częściowo, organ finansowy ustala sam wysokość zobowiązania podatkowego.

§ 5. 1. Podatnicy, wytwarzający w kraju lub sprowadzający z zagranicy wina, moszcz winny, miód pitny, kwas octowy, kwas węglowy lub bibulkę do palenia tytoniu, są obowiązani obliczać obrót i wpłacać zaliczki bez wezwania organu finansowego w następujących terminach: za okres od dnia 1 do 10 danego miesiąca — w dniu 11, za okres od 11 do 20 — w dniu 21 i za okres od 21 do końca miesiąca — w dniu 1 miesiąca następnego. Przy wpłacaniu zaliczek podatnicy ci są obowiązani składać równocześnie organowi finansowemu deklaracje według ustalonego wzoru, dołączając do nich wyciągi (odpisy) z ksiąg, przewidzianych w przepisach o postępowaniu podatkowym w zakresie specjalnego nadzoru i odrębnego postępowania.

2. W terminach określonych w ust. 1 obowiązani są obliczać obrót i wpłacać zaliczki również podatnicy osiągający obroty:

- 1) ze sprzedaży lub wymiany do spożycia na miejscu w lokalach zakładów gastronomicznych potraw i napojów, nie wyłączając artykułów będących przedmiotem monopolów państwowych,
- 2) z przedsiębiorstw przemysłu gospodniego z tytułu najmu lokalu lub jego części wraz z należnością za korzystanie z mebli, pościeli, oświetlenia, ogrzewania i wszelkich dodatkowych świadczeń, połączonych z najmem lokalu lub jego części, z wyjątkiem należności za wyżywienie,
- 3) z przedsiębiorstw i z imprez widowiskowo-rozrywkowych,
- 4) z pensjonatów.

§ 6. Podatnicy nie wymienieni w § 5 są obowiązani obliczać obrót co miesiąc i wpłacać zaliczki bez wezwania organu finansowego, składając równocześnie deklaracje według ustalonego wzoru — w następujących terminach:

- 1) podatnicy, obowiązani do prowadzenia ksiąg handlowych lub ksiąg uproszczonych prowadzonych na podstawie szczególnych przepisów — do dnia 15 następnego miesiąca po miesiącu, którego zaliczka dotyczy,
- 2) pozostali podatnicy — do dnia 12 następnego miesiąca po miesiącu, którego zaliczka dotyczy.

§ 7. 1. W przypadku likwidacji przedsiębiorstwa w rozumieniu przepisów o podatku obrotowym podatnik jest obowiązany bez wezwania organu finansowego obliczyć obrót, wpłacić zaliczkę w ciągu tygodnia po likwidacji przedsiębiorstwa i złożyć w tym terminie właściwemu organowi finansowemu jeden egzemplarz spisu remanentu towarów.

2. W terminie, określonym w ust. 1, podatnik ten obowiązany jest również obliczyć obrót osiągnięty w miesiącu, w którym nastąpiła likwidacja przedsiębiorstwa, i wpłacić bez wezwania organu finansowego za-

liczkę za okres do dnia likwidacji, składając równocześnie właściwemu organowi finansowemu deklarację według ustalonego wzoru.

3. W przypadku likwidacji przedsiębiorstwa określonego w § 5 termin płatności obu zaliczek wynosi 5 dni, licząc od dnia likwidacji.

R o z d z i a ł 2.

Zaliczki w podatku dochodowym.

§ 8. Podatnicy podatku dochodowego, nie będący podmiotami gospodarki uspołecznionej, są obowiązani do wpłacania w ciągu roku podatkowego zaliczek na ten podatek.

§ 9. 1. Podstawą do obliczenia wysokości zaliczki na podatek dochodowy są osiągnięte w miesiącu ubiegłym wstępnie obliczone dochody cząstkowe w rozumieniu przepisów dekretu o podatku dochodowym oraz dochód ogólny.

2. W przypadku likwidacji przedsiębiorstwa w rozumieniu przepisów o podatku obrotowym do podstawy obliczenia zaliczki na podatek dochodowy włącza się również nadwyżkę z likwidacji, obliczoną przy zastosowaniu norm szacunkowych od obliczonej według cen sprzedażnych wartości towarów (półwyrobów), będących z przeznaczenia przedmiotem obrotu handlowego likwidowanego przedsiębiorstwa.

§ 10. 1. Podstawę do obliczenia wysokości zaliczki, o której mowa w § 9, ustala się u podatników prowadzących księgi handlowe na podstawie bilansu miesięcznego.

2. Jeżeli podatnik nie przedłoży bilansu miesięcznego lub jeżeli nie prowadzi ksiąg handlowych, podstawę do obliczenia wysokości zaliczki ustala się na podstawie przychodu (obrotu), osiągniętego w miesiącu ubiegłym, z zastosowaniem norm szacunkowych.

§ 11. Podatnikowi prowadzącemu księgi handlowe, który uiszczył zaliczkę obliczoną w myśl § 10 ust. 2, służy prawo przedłożenia organowi finansowemu bilansu okresowego. Jeżeli sprawdzony przez organ finansowy bilans okresowy wykazuje, że zaliczka pobrana bądź zaliczki pobrane przekraczają kwotę zaliczki wynikającej z tego bilansu, służy podatnikowi prawo żądania zarachowania sumy nadpłaconej na poczet następnych zaliczek. Jeżeli jednak z bilansu okresowego wynika, że zaliczkę ustalono w kwocie niższej od kwoty, jaka wypadłaby z bilansu okresowego, na podatniku ciąży obowiązek dokonania dodatkowej wpłaty jednocześnie ze złożeniem bilansu okresowego.

§ 12. Bilanse miesięczne lub okresowe służą za podstawę do obliczenia wysokości zaliczek na podatek dochodowy pod warunkiem, że:

- 1) remanenty początkowe i końcowe towarów handlowych, materiałów do wytworzenia, wytworzonych półwyrobów i wyrobów gotowych oraz produktów ubocznych i odpadków, stanowiące element obliczenia kosztu zakupu sprzedanych towarów, kosztu materiałów zużytych do wytwarzania oraz kosztu wytwarzania sprzedanej produkcji — ustalono na podstawie spisów z natury, odpowiadających wymogom obowiązujących przepisów;
- 2) w rachunkach wyników uwidoczniło się na stronie strat co najmniej rodzaje lub grupy kosztów, wymienione w obowiązujących przepisach oraz odrębnie nakłady i straty pozaoperacyjne i nadzwyczajne, a po stronie zysków — obroty netto ze sprze-

daży towarów fakturowanej według cen produkcyjnych hurtowych lub detalicznych z wyodrębnieniem obrotów podlegających opodatkowaniu według różnych stawek podatku obrotowego;

- 3) do rachunków wyników dołączono szczegółowe specyfikacje kosztu wytwarzania bieżącej produkcji oraz kosztów ogólnych administracji i sprzedaży, a ponadto nakładów i strat pozaoperacyjnych i nadzwyczajnych, w szczególności różnic z tytułu ubytków towarowych, wynikających z porównania stanu książkowego ze stanem z natury.

§ 13. 1. Jeżeli na podstawie co najmniej dwóch kolejno sporządzonych w danym okresie operacyjnym rachunków wyników organ finansowy dojdzie do przekonania, że obrót i dochód, wykazany w rachunkach wyników, odpowiada przeciętnym rozmiarom i rodzajowi działalności przedsiębiorstwa oraz nie odbiega znacznie od przeciętnego obrotu i dochodu podatników, wykonujących podobną działalność gospodarczą, może zwolnić podatników, prowadzących pełną kontrolę ilościową (przychód, rozchód i stan) towarów, od obowiązku, wymienionego w § 12 pkt 1. Zwolnienie to może dotyczyć również podatników, prowadzących tylko kontrolę ilościową przychodu towarów oraz zwolnionych częściowo lub całkowicie od obowiązku prowadzenia kontroli ilościowej. Za podstawę do ustalenia wysokości zaliczki na podatek dochodowy służy wówczas rachunek wyników, w którym wyliczenie kosztu własnego sprzedanych towarów następuje przy zastosowaniu norm szacunkowych zysku brutto, jednak pod warunkiem przestrzegania przepisów § 12 pkt 2 i 3.

2. Zwolnienie, udzielone na podstawie ust. 1, może być cofnięte, jeżeli podatnik nie wywiązuje się należycie ze swych obowiązków podatkowych.

§ 14. 1. Zaliczkę na podatek dochodowy oblicza się w wysokości podatku przypadającego od podstawy obliczenia zaliczki według obowiązującej skali z uwzględnieniem zniżek lub zwryzek rodzinnych i z zastosowaniem stopy podatku odpowiadającej tej podstawie, obliczonej w stosunku rocznym.

2. Przy obliczaniu zaliczek na podatek dochodowy nie stosuje się przepisów art. 4.

3. Dla obliczenia stosunku rocznego, jeżeli dalsze przepisy nie stanowią inaczej, stosuje się mnożnik dwaście.

4. W przypadku, gdy podatnik osiąga z danego źródła przychodów przychody okresowe, lecz nie w okresach miesięcznych, jak również w przypadku ustalenia zaliczki na podstawie bilansu okresowego, dla obliczenia stosunku rocznego stosuje się mnożnik odpowiadający stanowi faktycznemu. Np. jeżeli przychody z praw patentowych są płatne kwartalnie, dla obliczenia stosunku rocznego należy zastosować mnożnik 4; jeżeli bilans okresowy przedłożono za okres pięciu miesięcy, dla obliczenia stosunku rocznego należy zastosować mnożnik 12/5.

5. Jeżeli podatnik osiąga z zajęcia zawodowego przychody periodyczne, których wysokość ulega w poszczególnych miesiącach znacznym odchyleniom, dla obliczenia stosunku rocznego przyjmuje się przeciętny dochód za miesiące od początku roku podatkowego.

6. W przypadku likwidacji przedsiębiorstwa (§ 7) nadwyżkę osiągniętą przy likwidacji (§ 9 ust. 2) dodaje się do obliczonego w stosunku rocznym dochodu osiągniętego w miesiącu, w którym nastąpiła likwidacja.

§ 15. 1. U podatników, którzy osiągają przychody ze źródeł przychodów, należących w myśl przepisów o podatku dochodowym do pierwszej grupy źródeł przychodów, oraz u tych podatników, którzy z pozostałych

źródeł przychodów osiągają przychody nieperiodyczne, za podstawę obliczenia zaliczki, jeżeli idzie o nadwyżki z wymienionych źródeł przychodów oraz o przychody nieperiodyczne, przyjmuje się sumę osiągniętą od początku roku podatkowego z zastosowaniem do tej sumy odpowiadającej jej stopy podatku. Od tak obliczonego podatku potrąca się zaliczki należne za ubiegłe miesiące.

2. Jeżeli podatnicy, wymienieni w ust. 1, osiągają również przychody z innych źródeł, należną zaliczkę w części przypadającej na te przychody oblicza się z zastosowaniem zasad określonych w § 14.

§ 16. U osób, które przybyły do Polski na pobyt czasowy z góry określony co do czasu trwania, nie przekraczający jednak sześciu miesięcy, w celu prowadzenia przedsiębiorstwa, wykonywania zajęcia zawodowego lub jakiegokolwiek innego zatrudnienia zarobkowego, za podstawę do obliczenia zaliczki służy:

- 1) za pierwszy miesiąc wykonywania tych czynności — nadwyżka osiągnięta w tym miesiącu z zastosowaniem do niej stopy podatku, odpowiadającej tej nadwyżce, obliczonej w stosunku rocznym;
- 2) za następne miesiące — suma nadwyżek osiągniętych w poszczególnych miesiącach od początku wykonywania czynności z zastosowaniem do niej stopy podatku odpowiadającej tej sumie, obliczonej w stosunku rocznym i po potrąceniu należnych do tego czasu zaliczek.

§ 17. 1. Podatnicy obowiązani są obliczać za każdy miesiąc podstawę do ustalenia zaliczki i wpłacać zaliczki miesięczne bez wezwania organu finansowego, składając równocześnie organowi finansowemu deklarację według ustalonego wzoru w następujących terminach:

- 1) podatnicy wymienieni w § 5 — do dnia 6 następnego miesiąca po miesiącu, którego zaliczka dotyczy,
- 2) inni podatnicy podlegający podatkowi obrotowemu — w terminach płatności zaliczek na podatek obrotowy,
- 3) podatnicy, którzy osiągają przychody wyłącznie ze źródeł przychodów nie podlegających podatkowi obrotowemu — do dnia 7 następnego miesiąca.

2. Jeżeli podatnik osiąga przychody ze źródeł nie podlegających i ze źródeł podlegających podatkowi obrotowemu, obowiązuje go termin płatności zaliczek przewidziany dla dochodów ze źródła przychodów podlegającego podatkowi obrotowemu.

§ 18. Podatnicy podatku dochodowego, którzy złożyli w terminie zeznania podatkowe o dochodzie, obowiązani są w tym terminie uiścić dalszą zaliczkę na podatek dochodowy w wysokości różnicy pomiędzy kwotą podatku przypadającego od zeznanego dochodu a sumą zaliczek należnych w myśl §§ 8—17. Podatnicy, którzy mimo ciążącego na nich obowiązku nie złożyli zeznań podatkowych, obowiązani są uiścić w tym terminie kwotę równającą się podatkowi wymierzonemu za poprzedni rok podatkowy również po potrąceniu zaliczek należnych w myśl §§ 8—17.

R o z d z i a ł 3.

Zaliczki w podatku od nabycia praw majątkowych.

§ 19. Do wpłacania zaliczek na podatek od nabycia praw majątkowych są obowiązani następujący podatnicy:

- 1) nabywający prawa majątkowe w drodze spadku, zapisu, dalszego zapisu lub polecenia testamentowego

wego albo umowy zawartej na wypadek śmierci na korzyść osoby trzeciej;

- 2) nabywający prawa majątkowe w drodze darowizny, której akt zdziałano za granicą lub w formie prywatnej, tj. nie w formie aktu notarialnego ani nie uwierzytelnionego notarialnie.

§ 20. 1. Podatnicy, wymienieni w § 19 pkt 1, są obowiązani wpłacić zaliczkę na podatek w wysokości ustalonej przez organ finansowy. Przy ustalaniu wysokości zaliczki organ finansowy kieruje się wysokością podatku, przypadającego od zeznanej czystej wartości nabytego majątku.

2. Połowa zaliczki (ust. 1) ustalonej przez organ finansowy jest płatna w terminie dwóch tygodni od daty doręczenia decyzji ustalającej wysokość zaliczki. Drugą połowę tej zaliczki podatnik jest obowiązany wpłacić w ciągu sześciu miesięcy od daty płatności pierwszej połowy. Jeżeli jednak decyzja ustalająca należność podatkową została doręczona przed terminem płatności drugiej połowy zaliczki, zobowiązanie podatkowe jest płatne w dwa tygodnie od doręczenia decyzji ustalającej to zobowiązanie (art. 12 ust. 1).

§ 21. Podatnicy podatku od nabycia praw majątkowych w drodze darowizny, której akt zdziałano za granicą lub w formie prywatnej (§ 19 pkt 2), są obowiązani do wpłacenia zaliczki w wysokości podatku przypadającego według zeznania podatkowego w terminie przewidzianym dla złożenia zeznania (§ 31 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 11 stycznia 1951 r. w sprawie wykonania niektórych przepisów dekretu o postępowaniu podatkowym (Dz. U. R. P. Nr 5, poz. 43).

R o z d z i a ł 4.

Zaliczki w podatku od nieruchomości.

§ 22. 1. Podatnicy podatku od nieruchomości są obowiązani wpłacać w ciągu bieżącego roku podatkowego zaliczki na ten podatek.

2. Podstawą obliczenia zaliczki jest podatek należny za poprzedni rok podatkowy. Jeżeli za poprzedni rok podatkowy wymiaru nie dokonano, wysokość zaliczki ustala organ finansowy.

3. Dla ustalenia zaliczek właściciele (współwłaściciele, właściciele czasowi), posiadacze i użytkownicy budynków nowowznoszonych lub odbudowanych obowiązani są sporządzić wykazy, o których mowa w § 43 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 11 stycznia 1951 r. w sprawie wykonania niektórych przepisów dekretu o postępowaniu podatkowym, i dostarczyć je właściwym organom finansowym w terminie miesięcznym od daty rozpoczęcia chociażby częściowego używania budynku.

§ 23. 1. Jeżeli kwota należnego podatku (§ 22 ust. 2) nie przekracza zł 2.400.— albo jeżeli kwota ustalonej zaliczki za okres kwartalny nie przekracza zł 600.—, zaliczki wpłaca się w wysokości jednej czwartej kwoty podatku należnego za rok poprzedni, a w braku wymiaru — w wysokości ustalonej przez organ finansowy, w terminie do dnia 14 po upływie każdego kwartału.

2. Jeżeli nie zachodzi przypadek, o którym mowa w ust. 1, zaliczki wpłaca się w wysokości jednej dwunastej kwoty podatku należnego za poprzedni rok podatkowy, a w braku wymiaru — w wysokości ustalonej przez organ finansowy, w terminie do dnia 14 po upływie miesiąca.

R o z d z i a ł 5.

Przedpłaty na zaliczki.

§ 24. 1. Podatnicy przywożący z zagranicy na podstawie zezwoleń na przywóz towary wymienione w tabeli, stanowiącej załącznik do niniejszego rozporządzenia, obowiązani są do wpłacania od przywożonych towarów przedpłat na zaliczki na podatek obrotowy.

2. Osoba, uprawniona do rozporządzania towarem w myśl przepisów celnych, powinna wskazać na piśmie urzędowi celnemu nazwisko i imię lub firmę, adres przedsiębiorstwa lub siedziby zarządu podatnika oraz miejscowo właściwą dla niego w zakresie podatku obrotowego organ finansowy.

3. Podstawę obliczenia przedpłaty stanowi ilość przywożonego towaru.

4. Przedpłaty oblicza się według tabeli stanowiącej załącznik do niniejszego rozporządzenia.

5. Przedpłaty obliczają, jako płatnicy, urzędy celne i pobierają je przy ostatecznej odprawie celnej przywozowej, a w przypadkach warunkowej odprawy celnej sumę przypadającej przedpłaty doliczają do sumy zabezpieczenia celnego.

6. Urząd celny po zarachowaniu przedpłaty przekazuje kwotę przedpłaty właściwemu organowi finansowemu z podaniem imienia i nazwiska (firmy) oraz adresu podatnika.

§ 25. Podatnicy podatku dochodowego (§ 8), którzy osiągną nadwyżki ze sprzedaży nieruchomości gruntowych i budynkowych bądź ich części, obowiązani są do wpłacania w trybie przewidzianym w § 27 przedpłat na zaliczki na podatek dochodowy.

§ 26. 1. Podstawę obliczenia przedpłaty (§ 25) stanowi obliczona prowizorycznie na podstawie danych przedstawionych przez podatnika nadwyżka ze sprzedaży nieruchomości.

2. Przedpłatę oblicza się w wysokości podatku przypadającego od nadwyżki według obowiązującej skali z uwzględnieniem zniżek lub zwwyżek rodzinnych.

§ 27. 1. Do obliczenia i pobierania przedpłat (§ 25), obowiązani są, jako płatnicy, notariusze przy sporządzaniu aktów sprzedaży.

2. Pobrane od podatników przedpłaty obowiązani są notariusze wpłacać do właściwego dla podatnika w sprawach podatku dochodowego organu finansowego w następujących terminach: co do kwoty zapisanych do wykazu wpływów w czasie od dnia 1 do 10 każdego miesiąca — w dniu 11 danego miesiąca, w czasie od 11 do 20 — w dniu 21 danego miesiąca, w czasie od 21 do końca miesiąca — w dniu 1 miesiąca następnego.

3. Notariusze mają obowiązek w terminach wpłacania przedpłat składać właściwym organom finansowym wykazy zawierające imiona, nazwiska i adresy kontrahentów oraz wysokość i podstawę obliczenia przedpłat.

§ 28. 1. Podatnicy wykonujący usługi transportowe na zlecenie władz i urzędów państwowych oraz podmiotów gospodarki społecznej obowiązani są do wpłacania w trybie przewidzianym w § 31 przedpłat na zaliczki na podatek obrotowy i na podatek dochodowy.

2. Wykonywaniem usług transportowych w rozumieniu ust. 1 jest wykonywanie usług przewozu towarów oraz innych usług z transportem związanych, w szczególności załadunek i wyładunek przesyłek wagonowych. Nie jest natomiast wykonywaniem usług transportowych w rozumieniu ust. 1 sam załadunek i wyładunek bez

wykonywania przewozu.

§ 29. Podstawę obliczenia przedpłaty (§ 28) na zaliczki na podatek obrotowy i na podatek dochodowy stanowi suma każdorazowo wypłacona podatnikowi z tytułu lub na poczet należności za usługi transportowe.

§ 30. Wysokość przedpłaty (§ 28) wynosi:

- 1) 10% od podstawy obliczenia, jeżeli usługi transportowe są wykonywane na zlecenie przedsiębiorstwa Państwowa Komunikacja Samochodowa;
- 2) 12% od podstawy obliczenia, jeżeli usługi transportowe są wykonywane na zlecenie innych podmiotów gospodarki uspołecznionej lub na zlecenie władz i urzędów państwowych.

§ 31. Do obliczenia i pobierania przedpłat (§ 28) na zaliczki na podatek obrotowy i podatek dochodowy obowiązani są, jako płatnicy, zleceniodawcy wymienieni w § 28 ust. 1 przy każdorazowej wypłacie z tytułu lub na poczet należności wynikającej z umowy o usługi transportowe.

§ 32. 1. Pobrane przedpłaty (§ 28) płatnicy są obowiązani wpłacić do właściwego dla podatnika w zakresie podatku obrotowego organu finansowego w terminach następujących: przedpłaty pobrane w czasie od dnia 1 do 10 każdego miesiąca — do dnia 15 danego miesiąca, pobrane w czasie od 11 do 20 — do dnia 25 danego miesiąca, pobrane w czasie od 21 do końca miesiąca — do dnia 5 miesiąca następnego.

2. Płatnicy mają obowiązek prowadzenia ewidencji pobranych przedpłat oraz składania właściwym organom finansowym przy wpłacaniu przedpłat wykazów, uwiadamiając w nich osobę podatnika oraz wysokość przedpłat i podstawę ich obliczenia.

§ 33. 1. Wpłacone kwoty przedpłat (§ 32) podlegają zarachowaniu w sposób następujący:

- 1) 5% podstawy obliczenia — na zaliczkę na podatek obrotowy za dany miesiąc,
- 2) pozostałe części przedpłaty — na zaliczkę na podatek dochodowy za dany miesiąc.

2. Jeżeli ze względu na miejsce zamieszkania podatnika właściwe są dla spraw podatku obrotowego i podatku dochodowego różne organa finansowe, organ finansowy, do którego przedpłata została wpłacona, przekazuje organowi finansowemu właściwemu w sprawach podatku dochodowego część przedpłaty przypadającą stosunkowo na zaliczkę na podatek dochodowy.

3. Jeżeli wykonującym usługi transportowe jest spółka jawna, komandytowa lub cywilna, służy spółce prawo wskazania, w jaki sposób suma przedpłaty w części przypadającej na podatek dochodowy ma być rozłożona na konta spółników. Wniosek w tym przedmiocie powinien być złożony na piśmie organowi finansowemu właściwemu według siedziby spółki i powinien wskazywać organa finansowe, którym poszczególne kwoty mają być przekazane. W przypadku niezłożenia wniosku organ finansowy część przedpłaty przypadającą na podatek dochodowy rozkłada na spółników w myśl zasad ustalonych w przepisach o podatku dochodowym.

§ 34. Przedpłaty na poczet zaliczek na podatek obrotowy i podatek dochodowy, dokonane na podstawie niniejszego rozporządzenia, nie zwalniają podatników od obowiązku obliczania obrotu i dochodu za każdy miesiąc i wpłacania zaliczek miesięcznych na podatek obrotowy i podatek dochodowy w terminie przewidzianym dla wpłacania zaliczek oraz składania organowi finansowemu deklaracji stosownie do obowiązujących przepisów; sumy dokonanych przedpłat podatnicy potrącają z sumy należnych zaliczek miesięcznych, czyniąc o tym odpowiednią wzmiankę w składanych deklaracjach.

R o z d z i a ł 6.

Zryczałtowanie podatków.

§ 35. 1. Podatkowi obrotowemu w formie ryczałtu podlegają podatnicy, którzy przywożą lub otrzymują z zagranicy przeznaczone do konsumpcji własnej towary wymienione w tabeli, stanowiącej załącznik do § 24 niniejszego rozporządzenia, jeżeli wymienione towary przywożone są w ilościach wolnych od pozwoleń na przywóz, ale nie zwolnionych od podatku.

2. Przepisy ust. 1 stosuje się również do towarów, przywożonych z zagranicy w małym ruchu granicznym.

§ 36. Podstawę obliczenia zryczałtowanego podatku obrotowego stanowi ilość przywożonego towaru.

§ 37. Zryczałtowany podatek obrotowy płatny jest przy ostatecznej odprawie celnej przywózowej.

§ 38. 1. Do obliczania i pobierania zryczałtowanego podatku obrotowego obowiązane są urzędy celne.

2. Urzędy celne pobierają zryczałtowany podatek obrotowy w wysokości określonej w tabeli, stanowiącej załącznik do § 24 niniejszego rozporządzenia. Określone w załączonej tabeli stawki zryczałtowanego podatku obrotowego obejmują również opłatę za kartę rejestracyjną.

§ 39. W przypadku pobrania zryczałtowanego podatku obrotowego od podatnika, który dokonał przywozu towaru z zagranicy nie z przeznaczeniem do konsumpcji własnej, pobraną kwotę zryczałtowanego podatku obrotowego traktuje się jako przedpłatę według przepisów § 24.

§ 40. 1. Podatkowi obrotowemu i podatkowi dochodowemu w formie ryczałtu podlegają:

- 1) świadczenia wykonywane osobiście bez obcej pomocy przez:
 - a) osoby trudniące się zbiorami i dostawą odpadków użytkowych: żelastwa, druzgu żeliwnego, żelastwa użytkowego oraz złomu metali i stopów nieżelaznych do zbiornic i składnic przedsiębiorstw, podlegających Centralnemu Zarządowi Gospodarki Złomem;
 - b) osoby trudniące się zbiorami i dostawą odpadków użytkowych do zbiornic Centrali Odpadków Użytkowych;
- 2) świadczenia wykonywane przez szyprów żeglugi śródlądowej, których barki znajdują się pod zarządem przymusowym, wykonywanym przez przedsiębiorstwo „Państwowa Żegluga Śródlądowa“, na rzecz tego przedsiębiorstwa na podstawie zawartych z nim umów.

2. Nie podlegają podatkowi w formie ryczałtu świadczenia (ust. 1) wykonywane przez podatników prowadzących księgi handlowe.

§ 41. 1. Zryczałtowany podatek obrotowy i dochodowy wynosi w przypadkach wykonywania świadczeń wymienionych:

- 1) w § 40 ust. 1 pkt 1—5% sumy każdorazowo wpłacanej z tytułu należności za wykonane świadczenia,
- 2) w § 40 ust. 1 pkt 2—10% sumy każdorazowo wpłacanej z tytułu należności za wykonane świadczenia.

2. Określone w ust. 1 stawki zryczałtowanego podatku obejmują również opłatę za kartę rejestracyjną.

§ 42. 1. Do obliczania i poboru zryczałtowanego podatku od osób określonych w § 40 ust. 1 pkt 1 lit. a) są obowiązane — jako płatnicy — przedsiębiorstwa, podlegające Centralnemu Zarządowi Gospodarki Zło-

mem, przy każdej wypłacie z tytułu należności za dostarczony złom.

2. Przedsiębiorstwami, o których mowa w ust. 1, są również zbiornice i składnice, działające na podstawie umów, zawartych z przedsiębiorstwami, podlegającymi Centralnemu Zarządowi Gospodarki Złomem.

3. Do obliczania i poboru zryczałtowanego podatku od osób, określonych w § 40 ust. 1 pkt 1 lit. b), obowiązana jest Centrala Odpadków Użytkowych, jej oddziały i zbiornice — jako płatnicy — przy każdej wypłacie z tytułu lub na poczet należności za dostarczone odpadki użytkowe.

4. Za zbiornice, o których mowa w ust. 3, uważa się zbiornice odpadków użytkowych, działające na rzecz Centrali Odpadków Użytkowych, choćby nawet nie były z nią związane organizacyjnie.

5. Do obliczania i poboru zryczałtowanego podatku od osób, określonych w § 40 ust. 1 pkt 2, obowiązane są oddziały przedsiębiorstwa „Państwowa Żegluga Śródlądowa” — jako płatnicy — przy każdej wypłacie z tytułu lub na poczet należności wynikających z zawartej z szyprem umowy.

6. Pobrane kwoty zryczałtowanego podatku obowiązani są płatnicy, określani w ust. 1 i 3, wpłacić organowi finansowemu właściwemu według miejsca położenia zbiornicy lub składnicy, a jeżeli chodzi o płatników określonych w ust. 5 — organowi finansowemu właściwemu według miejsca zamieszkania szypa, w terminie do dnia 25 miesiąca następnego za miesiąc poprzedzający.

7. Płatnicy, określani w ust. 1, 3 i 5, mają obowiązek prowadzenia ewidencji pobranych z tego tytułu kwot oraz składania właściwym organom finansowym przy wpłacie tych kwot wykazów, zamieszczając w nich imię i nazwisko podatnika, jego adres oraz podstawę obliczenia i wysokość pobranego podatku.

§ 43. Wpłacanie zryczałtowanego podatku na podstawie niniejszego rozporządzenia nie zwalnia podatników od obowiązku podatkowego w podatku obrotowym i podatku dochodowym w przypadku wykonywania innych świadczeń, aniżeli określone w § 40, oraz w przypadku uzyskiwania dochodów z pozostałych, posiadanych przez podatnika, źródeł przychodów.

Rozdział 7.

Terminy płatności niektórych zobowiązań podatkowych.

§ 44. 1. Państwowe władze, urzędy, zakłady i instytucje oraz podmioty gospodarki społecznej pobierają z banków, według list płacy, sumy netto na wypłatę wynagrodzeń, przedstawiając jednocześnie polecenie przelewu na podatek od wynagrodzeń, wynikający z listy płacy oraz dołączając deklarację według przepisanej wzoru. Bank realizuje polecenie przelewu najpóźniej dnia następnego, tj. przekazuje wymienione w nim sumy z tytułu podatku od wynagrodzeń na rachunek właściwego organu finansowego.

2. Przepisy ust. 1 w zakresie pobierania z banków sum netto na wypłatę wynagrodzeń, przedstawienia polecenia przelewu oraz termin wpłacania podatku od wynagrodzeń stosuje się także do płatników gospodarki nieuspołecznionej, obowiązujących do uczestniczenia w obrocie bezgotówkowym.

3. Podatnicy podatku obrotowego nie obowiązani do prowadzenia ksiąg handlowych lub ksiąg uproszczonych prowadzonych na podstawie szczególnych przepisów (§ 6 ust. 1 pkt 2) oraz inni płatnicy podatku od wynagrodzeń nie wymienieni w ust. 1 i 2 są obowiązani wpłacać

potrącony lub poniesiony z własnych funduszy podatek od wynagrodzeń do dnia 12 następnego miesiąca po miesiącu, w którym dokonali wypłaty wynagrodzeń.

§ 45. Podatnicy pobierający wynagrodzenie na obszarze obcego państwa, a zamieszkali na terenie Polski, są obowiązani wpłacać należny podatek w terminie siedmiu dni po upływie miesiąca, w którym nastąpiła wypłata wynagrodzenia.

§ 46. Jeżeli obowiązek obliczenia i wpłacenia podatku od nabycia praw majątkowych ciąży na podatniku bez wezwania organu finansowego, podatek jest płatny w dniu powstania obowiązku.

§ 47. 1. Płatnicy podatku od nabycia praw majątkowych obowiązani są pobrać kwoty podatku wpłacić na rachunek właściwego organu finansowego w następujących terminach:

- 1) notariusze, co do kwot zapisanych do wykazu wpływów w czasie od dnia 1 do 10 każdego miesiąca — w dniu 11 danego miesiąca, w czasie od 11 do 20 — w dniu 21 danego miesiąca i w czasie od 21 do końca miesiąca — w dniu 1 miesiąca następnego;
- 2) sekretarz sądu — w terminach obowiązujących go w myśl przepisów o zamknięciach kasowych w sądach;
- 3) poborca w administracyjnym postępowaniu egzekucyjnym — w terminach przewidzianych w przepisach egzekucyjnych o terminie wpłacania kwot ściąganych w drodze egzekucji;
- 4) pozostali płatnicy — do dnia 20 danego miesiąca, jeżeli chodzi o kwoty podatku pobranego od dnia 1 do 15 każdego miesiąca, oraz do dnia 5 następnego miesiąca, jeżeli chodzi o kwoty podatku pobranego od 16 do końca poprzedniego miesiąca.

2. Minister Finansów może dla poszczególnych grup płatników lub poszczególnych płatników ustalać inne terminy wpłacania pobranych kwot z tytułu zobowiązania podatkowego.

§ 48. Opłata skarbową jest płatna w dniu powstania obowiązku jej uiszczenia.

§ 49. Płatnicy opłaty skarbowej obowiązani są wpłacać kwoty pobranej opłaty w następujących terminach:

- 1) notariusze — w terminach określonych do wpłacania podatku od nabycia praw majątkowych (§ 47 ust. 1 pkt 1);
- 2) państwowe przedsiębiorstwa komunikacyjne — do końca kwartału po miesiącu, w którym powstał obowiązek uiszczenia opłaty;
- 3) pozostali płatnicy — w terminach określonych w § 47 ust. 1 pkt 4 dla płatników podatku od nabycia praw majątkowych.

§ 50. 1. Podatek gruntowy jest płatny w dwóch równych ratach do dnia pierwszego, kwietnia i do dnia pierwszego października każdego roku.

2. W przypadku wprowadzenia obowiązku wpłacania zaliczek na podatek gruntowy za dany rok podatkowy i uiszczenia na poczet zaliczki kwoty niższej, niż wymieniona w nakazie płatniczym jako pierwsza rata, podatnik winien uiścić różnicę w ciągu dwóch tygodni od dnia doręczenia nakazu płatniczego.

3. Organ finansowy może w nakazie płatniczym przesunąć termin płatności każdej z rat o dwa miesiące przed terminami określonymi w ust. 1. Przesunięty termin nie może zapadać wcześniej, niż po upływie dwóch tygodni od dnia doręczenia nakazu płatniczego.

§ 51. Podatek od lokali jest płatny w ratach miesięcznych do dnia ósmego każdego miesiąca za miesiąc bieżący.

D Z I A Ł II.

Dodatek za zwłokę.

Do art. 13.

§ 52. 1. Od zaległości należnych od podatników (płatników) gospodarki nieuspołecznionej pobiera się dodatek za zwłokę, poczynając od dnia następnego po upływie terminu płatności.

2. Od zaległości w podatku gruntowym, w składkach i wkładach oszczędnościowych na fundusz B. Społecznego Funduszu Oszczędnościowego oraz od zaległości pieniężnych z tytułu świadczeń w naturze na niektóre cele publiczne dodatek za zwłokę wynosi:

- 1) przy zwłoce nie dłuższej niż jeden miesiąc — 2% od zaległości,
- 2) przy zwłoce ponad 1 miesiąc do 2 miesięcy — 5% od zaległości,
- 3) przy zwłoce ponad 2 miesiące do 3 miesięcy — 10% od zaległości,
- 4) przy zwłoce ponad 3 miesiące — 20% od zaległości.

3. Od zaległości, należnych od innych podatników (płatników) gospodarki nieuspołecznionej, dodatek ten wynosi:

- 1) przy zwłoce nie dłuższej niż 1 miesiąc — 2% od zaległości;
- 2) przy zwłoce ponad 1 miesiąc do 2 miesięcy — 5% od zaległości;
- 3) przy zwłoce ponad 2 do 3 miesięcy — 10% od zaległości;
- 4) przy zwłoce ponad 3 do 4 miesięcy — 15% od zaległości;
- 5) przy zwłoce ponad 4 do 6 miesięcy — 20% od zaległości;
- 6) przy zwłoce ponad 6 miesięcy — 25% od zaległości.

§ 53. 1. W przypadku niewpłacenia zaliczki lub przedpłaty na zaliczkę w przepisany termin albo obliczenia i wpłacenia tytułem tych należności sumy niższej, aniżeli została następnie ustalona przez właściwy organ finansowy — dodatek za zwłokę liczy się od dnia następnego po upływie ustawowego terminu płatności.

2. Jeżeli obowiązek uiszczenia należności jest uzależniony od obowiązku złożenia deklaracji (zeznania), dodatek za zwłokę pobiera się od dnia następnego po upływie ustawowego terminu płatności. Jeżeli jednak termin złożenia deklaracji (zeznania) decyzją organu finansowego został przesunięty, dodatek za zwłokę liczy się od dnia następnego po upływie terminu, do którego został przesunięty termin złożenia deklaracji (zeznania).

§ 54. Dodatek za zwłokę pobiera się także w tych przypadkach, gdy prawo łączy z nieuiszczeniem świadczenia pieniężnego w terminie inne skutki.

§ 55. 1. Od zaległości odroczonej lub rozłożonych na raty pobiera się dodatek za zwłokę tylko do dnia wniesienia podania o odroczenie lub rozłożenie na raty.

2. W przypadku niedotrzymania terminu, do którego zapłata została odroczonej, dodatek za zwłokę pobiera się za czas od upływu terminu płatności do dnia zapłaty.

3. Zarządzone na wniosek dłużnika ograniczenie lub całkowite wstrzymanie wykonania zobowiązania podatkowego w związku z wniesionym przez dłużnika

środkiem odwoławczym jest równoznaczne z odroczeniem płatności w granicach zarządzonego ograniczenia lub wstrzymania.

4. Przy częściowych wpłatach na poczet zaległości dodatek za zwłokę pobiera się od kwot wpłacanych.

§ 56. 1. Nie pobiera się dodatku za zwłokę, jeżeli suma zaległości, na pokrycie której dokonano wpłaty, nie przekracza zł 6.

2. W podatku od lokali dodatku za zwłokę nie pobiera się bez względu na sumę.

D Z I A Ł III.

Przedmioty wchodzące w skład majątku przedsiębiorstwa.

Do art. 25 ust. 3.

§ 57. 1. Za przedmioty wchodzące w skład majątku przedsiębiorstwa w rozumieniu art. 25 ust. 3 uważa się wszelkie rzeczy nieruchome i ruchome, nie wyłączając wierzytelności i innych praw majątkowych, związane z prowadzeniem przedsiębiorstwa. W szczególności uważa się za wchodzące w skład przedsiębiorstwa:

- a) nieruchomości oraz ich części składowe i przynależności jako to: place, budynki fabryczne, magazyny, składy i ich urządzenia,
- b) towary, surowce, półfabrykaty i wyroby gotowe,
- c) rzeczy najęte lub dzierżawione od osób trzecich albo na mocy jakiegokolwiek innego tytułu oddane do przedsiębiorstwa celem stałego lub czasowego ich używania albo użytkowania,
- d) wierzytelności z tytułu świadczeń przedsiębiorstwa.

2. Nie uważa się za majątek ruchomy, związany z prowadzeniem przedsiębiorstwa, jedynie następujących rzeczy lub praw majątkowych:

1) rzeczy:

- a) przyjętych do przesłania przez przedsiębiorstwo ekspedycyjne,
- b) przyjętych do przewiezienia przez przedsiębiorstwo przewozowe,
- c) przyjętych do przechowania na mocy umowy o przechowanie, jak również na mocy umowy składu, jeżeli przedsiębiorca składowy nie nabył prawa własności na rzeczach złożonych,
- d) przyjętych do naprawy,
- e) przyjętych do przerobu,
- f) przyjętych do sprzedaży przez przedsiębiorstwo komisowe;

2) wierzytelności:

- a) wierzytelności przedsiębiorstwa komisowego z tytułu ceny rzeczy przyjętych do sprzedaży,
- b) wierzytelności pieniężnych, co do których danemu przedsiębiorstwu zlecono inkaso lub inną realizację.

D Z I A Ł IV.

Ulgi w spłacie zobowiązań podatkowych.

Do art. 26 ust. 2.

§ 58. 1. Prezydja gminnych rad narodowych i rad narodowych miast, nie stanowiących powiatów miej-

skich, są upoważnione do odraczania i rozkładania na raty należności z tytułu rocznych wymiarów podatku gruntowego i innych podatków wymierzanych przez te prezydya oraz z tytułu zobowiązań podatkowych przypadających od podmiotów gospodarki społeczno-nej za okresy roczne, jak również należności z tytułu wpłat z zysku — do kwoty zł 1000 — na okres czasu do 3 miesięcy. Uprawnienie to nie przysługuje w odniesieniu do podatku targowego.

2. Prezydya powiatowych rad narodowych (rad narodowych miast stanowiących powiaty) oraz prezydya dzielnicowych rad narodowych w m. st. Warszawie i Łodzi uprawnione są do odraczania i rozkładania na raty:

- 1) należności z tytułu zaliczek na podatki obrotowy, dochodowy, gruntowy i od nieruchomości oraz z tytułu zobowiązań podatkowych, przypadających od podmiotów gospodarki, społeczno-nej za okresy dekadowe, miesięczne i kwartalne jak również należności z tytułu wpłat z zysku — do kwoty zł 10.000.— na okres czasu do 3 miesięcy;
- 2) należności z tytułu nadzwyczajnego podatku od wzbogacenia wojennego z działu II oraz z tytułu podatku od nabycia praw majątkowych w drodze spadku, zapisu, dalszego zapisu lub polecenia testamentowego — do kwoty zł 60.000.— na okres czasu do 18 miesięcy;
- 3) innych zobowiązań podatkowych niż wymienione w pkt 1 i 2 oraz wpłat z zysku za okresy roczne do kwoty zł 20.000.— na okres czasu do 6 miesięcy.

3. Prezydya wojewódzkich rad narodowych (Rad Narodowych m. st. Warszawy i m. Łodzi) uprawnione są do odraczania i rozkładania na raty:

- 1) należności z tytułu zaliczek na podatki obrotowy, dochodowy, gruntowy i od nieruchomości oraz z tytułu zobowiązań podatkowych przypadających od podmiotów gospodarki społeczno-nej za okresy dekadowe, miesięczne i kwartalne, jak również należności z tytułu wpłat z zysku — do kwoty zł 50.000 — na okres czasu do 6 miesięcy, powyżej zł 50.000 bez ograniczenia sumy — na okres czasu do 2 miesięcy;
- 2) należności z tytułu nadzwyczajnego podatku od wzbogacenia wojennego z działu II oraz z tytułu podatku od nabycia praw majątkowych w drodze spadku, zapisu, dalszego zapisu lub polecenia testamentowego — do kwoty zł 250.000.— na okres czasu do 3 lat;
- 3) innych zobowiązań podatkowych niż wymienione w pkt 1 i 2 oraz wpłat z zysku za okresy roczne do kwoty zł 100.000 — na okres czasu do jednego roku, powyżej zł 100.000 bez ograniczenia sumy — na okres czasu do 6 miesięcy.

4. Prezydya powiatowych rad narodowych (rad narodowych miast stanowiących powiaty) oraz prezydya dzielnicowych rad narodowych w m. st. Warszawie i m. Łodzi uprawnione są do odraczania i rozkładania na raty należności wymienionych w § 70 ust. 1 na wniosek właściwego inspektoratu powiatowego Powszechnego Zakładu Ubezpieczeń Wzajemnych — na okres czasu do 9 miesięcy.

§ 59. Okresy wymienione w § 58 liczy się w odniesieniu do:

- a) prezydiów wojewódzkich rad narodowych (Rad Narodowych m. st. Warszawy i m. Łodzi) — od

dnia wydania decyzji o odroczeniu lub rozłożeniu na raty,

- b) prezydiów rad narodowych wymienionych w § 58 ust. 1 i 2 — od upływu terminu płatności zobowiązania podatkowego lub wpłaty z zysku z wyjątkiem ustalonych w drodze decyzji zobowiązań podatkowych i wpłat z zysku za okresy dekadowe, miesięczne i kwartalne oraz wymierzonych lub domierzonych zaliczek na podatki obrotowy i dochodowy, co do których okresy powyższe liczy się od dnia wydania decyzji w sprawie wymiaru lub domiaru tych należności lub zaliczek.

§ 60. 1. Kwoty wymienione w § 58 stanowią granicę uprawnień i nie mogą być przekraczane wskutek wydawania decyzji częściowych lub wielokrotnych. Okresy odroczeń lub rat dotyczą odrębnie każdego rodzaju zobowiązań podatkowych za każdy rok podatkowy (okres wymiarowy).

2. W przypadku, gdy podanie o odroczenie lub o raty zostało wniesione przed upływem terminu płatności zobowiązania podatkowego, a zachodzą okoliczności zasługujące na uwzględnienie, prezydya wojewódzkich rad narodowych (Rad Narodowych m. st. Warszawy i m. Łodzi) mogą rozszerzyć okresy, przewidziane w § 58, najdalej jednak do najbliższego ustawowego terminu wymiaru danego podatku na następny rok podatkowy (okres wymiarowy).

D Z I A Ł V.

Niepieniężny sposób zapłaty.

Do art. 29 ust. 2.

§ 61. 1. Znaczkami skarbowymi uiszcza się:

- 1) podatek od nabycia praw majątkowych, jeżeli kwota podatku, przypadająca od odpłatnego nabycia stwierdzonego jednym pismem nie przekracza zł 300.—;
- 2) opłatę skarbową od podań, załączników, świadectw, pełnomocnictw, poręki, czynności urzędowych, stwierdzonych protokołem lub innym dokumentem, czeków, zleceń wypłaty, przekazów, protestów weksli, ustanowienia hipoteki i od umów majątkowych małżeńskich — jeżeli kwota opłaty, przypadająca od każdego podania, świadectwa, czynności lub pisma, nie przekracza zł 300.—;
- 3) opłatę skarbową od weksla, jeżeli nie użyto urzędowego blankietu wekslowego lub gdy chodzi o uzupełnienie urzędowego blankietu wekslowego w niedostatecznej wartości, a kwota opłaty nie przekracza zł 300.—.

2. Jeżeli jedno pismo obejmuje jedną lub kilka czynności prawnych podlegających podatkowi od nabycia praw majątkowych tytułem odpłatnym lub opłacie skarbowej, a kwota tych danin przewyższa zł 300.—, albo jeżeli uiszczenie podatku od nabycia praw majątkowych lub opłaty skarbowej następuje w drodze egzekucji, daniny te uiszcza się wyłącznie gotówką.

3. Minister Finansów może dla poszczególnych grup płatników lub poszczególnych płatników ustalić odmienne zasady uiszczania podatku od nabycia praw majątkowych lub opłaty skarbowej.

§ 62. Opłatę skarbową od weksla uiszcza się, z wyjątkiem przypadków, wymienionych w § 61 ust. 1

pkt 3, przez użycie urzędowego blankietu wekslowego.

§ 63. Podatnicy podatku od nabycia praw majątkowych ze spadku, zapisu, dalszego zapisu lub polecenia testamentowego mogą na poczet należnego od nich podatku uścić podatek wraz z dodatkiem za zwłokę do wysokości zł 1.500.— obligacjami Premiowej Półzłotki Odbudowy Kraju 1946 r. według ich wartości nominalnej.

§ 64. Uiszczenie znaczkami skarbowymi podatku od nabycia praw majątkowych tytułem odpłatnym lub opłaty skarbowej od pełnomocnictw i przekazów następuje przez naklejenie znaczków na piśmie podlegającym podatkowi lub opłacie i skasowanie tych znaczków.

§ 65. Uiszczenie znaczkami skarbowymi podatku od nabycia praw majątkowych lub opłaty skarbowej od pisma stwierdzającego zawarcie umowy następuje przez naklejenie znaczka skarbowego i skasowanie początkowymi lub końcowymi wyrazami pisma albo stwierdzającymi zawarcie umowy podpisami stron, na pełnomocnictwie także przez przepisanie znaczków datą skasowania oraz nazwiskiem lub firmą mocodawcy lub pełnomocnika.

§ 66. 1. Uiszczenie podatku od nabycia praw majątkowych tytułem odpłatnym, stwierdzonego rachunkiem lub pokwitowaniem wydanym przebitkowo, następuje przez naklejenie znaczków skarbowych na kopii pozostającej u wystawcy rachunku lub pokwitowania oraz skasowanie datą i podpisem lub pieczęcią wystawcy. Na oryginałach rachunków lub pokwitowań wręczanych drugiej stronie wystawca stwierdza uiszczenie podatku znaczkami skarbowymi w formie: „Pod. nab. w kwocie zł uiszczono znaczkami skarbowymi na kopii”. Wydawane rachunki lub pokwitowania powinny być bieżąco numerowane. Numeracja rozpoczyna się w każdym roku od cyfry 1.

2. Uiszczenie podatku od nabycia praw majątkowych, stwierdzonego rachunkiem lub pokwitowaniem wydanym z ksiąg grzbiotowych z pozostawieniem talonu, następuje przez naklejenie znaczków skarbowych na linii oddzielającej talon od rachunku (pokwitowania) przeznaczonego do wycięcia. Znaczek skarbowy powinien być naklejony pionowo w ten sposób, aby jego część górna była zwrócona ku górnemu brzegowi księgi. Po wycięciu rachunku (pokwitowania) lewa połowa znaczka pozostaje na talonie, a prawa połowa na wyciętym rachunku (pokwitowaniu). Księgi te powinny być zbroszurowane, a karty ponumerowane tak, aby rachunek (pokwitowanie) i talon oznaczone były tymi samymi numerami, a treść talonu w istotnych punktach była zgodna z wydanym rachunkiem (pokwitowaniem).

3. Jeżeli rachunek lub pokwitowanie jest wydawane w inny sposób niż wymieniono w ust. 1 i 2, znaczki skarbowe nakleja się na wydawanych rachunkach (pokwitowaniach) i kasuje w sposób określony w ust. 1.

§ 67. Jeżeli poboru podatku od nabycia praw majątkowych lub opłaty skarbowej znaczkami skarbowymi dokonuje płatnik, znaczki skarbowe nakleja się poniżej treści aktu na tych egzemplarzach pism, które pozostają u płatnika i kasuje znaczki datą oraz pieczęcią urzędową. Płatnik nie wpisuje pobranego podatku lub opłaty do rejestru, lecz na oryginałach, wóropisach lub odpisach pism, wydanych stronom, umieszcza odpowiedniej treści zaświadczenie przewidziane w przepisach o podatku od nabycia praw majątkowych z zastrzeżeniem, że znaczki skarbowe naklejoną i skasowano na pismach pozostających u niego.

§ 68. 1. Wymiana znaczków skarbowych i urzędowych blankietów wekslowych, jeżeli nie zachodzi podejrzenie co do ich autentyczności, jest dopuszczalna tylko w przypadkach technicznego uszkodzenia znaczka lub blankietu np. rozdarcia, poplamienia lub zlepiania. Jeżeli uszkodzony blankiet wekslowy zawiera zaświadczenie organu finansowego o uiszczeniu opłaty skarbowej gotówką, identyczne zaświadczenie umieszcza się na wymienionym blankiecie.

2. Nieprawidłowego wypełnienia urzędowego blankietu wekslowego nie uważa się za techniczne uszkodzenie. Blankietu wekslowego nie wymienia się również, jeżeli zostały na nim napisane jakiegokolwiek słowa lub cyfry. Znaczki skarbowe zdjęte z papieru, na którym były naklejone, części znaczka lub blankietu wekslowego, jak również znaczki skarbowe lub blankiety wekslowe sporządzone według wzorów wycofanych z obiegu nie podlegają wymianie.

D Z I A Ł VI.

Umarzanie zobowiązań podatkowych.

Do art. 35 ust. 4.

§ 69. 1. Do umarzania należności Skarbu Państwa z tytułu zobowiązań podatkowych i odsetek (dodatku) za zwłokę oraz do umarzania wszelkich danin publicznych (art. 36 ust. 1), jak również należności, na które rozciągnięta została niniejszym rozporządzeniem moc dekretu (§ 70), są uprawnione:

- 1) prezydium gminnych rad narodowych i rad narodowych miast nie stanowiących powiatów miejskich — należności z tytułu podatku gruntowego — do kwoty zł 150.—,
- 2) prezydium powiatowych rad narodowych (rad narodowych miast stanowiących powiaty) oraz prezydium dzielnicowych rad narodowych w m. st. Warszawie i m. Łodzi — do kwoty zł 1500 — w podatku gruntowym, świadczeniach w naturze na niektóre cele publiczne, składkach funduszu B Społecznego Funduszu Oszczędnościowego, a do kwoty zł 5.000 — w innych należnościach,
- 3) prezydium wojewódzkich rad narodowych (Rad Narodowych m. st. Warszawy i m. Łodzi) — do kwoty zł 25.000.

Należności wymienione w § 70 ust. 1 umarza się na podstawie wniosków składanych przez właściwe inspektoraty powiatowe Powszechnego Zakładu Ubezpieczeń Wzajemnych w odniesieniu do należności określonych w pkt 2, a przez właściwe oddziały wojewódzkie Powszechnego Zakładu Ubezpieczeń Wzajemnych w odniesieniu do należności określonych w pkt 3.

2. Zaliczki na podatki umarzane być nie mogą.

D Z I A Ł VII.

Rozciągnięcie przepisów dekretu o zobowiązaniach podatkowych na niektóre rodzaje należności.

Do art. 36 ust. 2.

§ 70. 1. Przepisy dekretu stosuje się odpowiednio do należności Powszechnego Zakładu Ubezpieczeń Wzajemnych z tytułu składek za obowiązkowe ubezpieczenia przewidziane w rozporządzeniach Ministra Finan-

sów z dnia 28 marca 1951 r. w sprawie obowiązkowego ubezpieczenia budynków (Dz. U. R. P. Nr 21, poz. 168) oraz Ministra Skarbu z dnia 31 stycznia 1929 r. w sprawie przymusu ubezpieczenia od ognia ruchomości w gospodarstwach rolnych, przymusu ubezpieczenia żywego inwentarza od wypadków śmierci oraz przymusu ubezpieczenia plonów od gradobicia (Dz. U. R. P. Nr 13, poz. 112).

2. Przepisy art. 9, 13—25, 27—33 i 38 stosuje się odpowiednio do należności Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne.

D Z I A Ł VIII.

Poddanie trybowi egzekucji administracyjnej niektórych rodzajów należności.

Do art. 37 ust. 2.

§ 71. W trybie egzekucji administracyjnej podlegają przymusowemu ściąganiu oprócz należności wymienionych w art. 8 i 37 ust. 1 następujące rodzaje należności:

- 1) wierzytelności Skarbu Państwa z tytułu nadpłatnych uposażeń, diet, emerytur, zaopatrzeń, rent i wszelkich wynagrodzeń,
- 2) należności przedsiębiorstw i zakładów użyteczności publicznej, podporządkowanych właściwym prezydentom rad narodowych lub innym władzom,
- 3) należności pobrane bądź podlegające zwrotowi stypendia,
- 4) koszty szkolenia podlegające zwrotowi na skutek niedopełnienia warunków przez szkolonego,
- 5) sumy należne z tytułu odpłatności w zakresie akcji socjalnej,
- 6) należności Państwowych Ośrodków Maszynowych za wykonane usługi,
- 7) należności Skarbu Państwa z tytułu czynności i aktów prawnych dokonanych na podstawie przepisów dekretu z dnia 8 marca 1946 r. o majątkach opuszczonych i poniemieckich (Dz. U. R. P. Nr 13, poz. 87 z późniejszymi zmianami) oraz rozporządzeń i zarządzeń na jego podstawie wydanych, a w szczególności należności:
 - a) z tytułu sprzedaży mienia ruchomego,
 - b) z tytułu użytkowania mienia stanowiącego własność lub znajdującego się pod zarządem Skarbu Państwa,
 - c) z tytułu nakładów dokonanych w majątkach osób fizycznych i prawnych przez byłe władze okupacyjne lub przez osoby i spółki wymienione w art. 2 ust. 1 dekretu o majątkach opuszczonych i poniemieckich.

D Z I A Ł IX.

Przepisy końcowe.

§ 72. 1. Z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia tracą moc:

- 1) rozporządzenia w sprawie wykonania dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o zobowiązaniach podatkowych: Ministra Skarbu z dnia 27 czerwca 1949 r. (Dz. U. R. P. z 1949 r. Nr 42, poz. 321 i z 1950 r. Nr 4, poz. 35), Ministrów Administracji Publicznej i Ziem Odzyskanych z dnia 10 maja 1947 r. (Dz. U. R. P. Nr 42, poz. 212) i Ministra Administracji Publicz-

nej z dnia 6 lutego 1950 r. (Dz. U. R. P. Nr 4, poz. 37);

- 2) §§ 107, 108, 113, 114, 115, 116 i 117 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 8 marca 1949 r. w sprawie wykonania dekretu z dnia 25 października 1948 r. o podatku obrotowym (Dz. U. R. P. Nr 17, poz. 108);
- 3) rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 19 lutego 1949 r. o przedpłatach na poczet zaliczek na podatek obrotowy i dochodowy podatników wykonujących roboty budowlane oraz inne prace związane z robotami budowlanymi (Dz. U. R. P. Nr 17, poz. 107);
- 4) rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 19 lutego 1949 r. o poborze podatku obrotowego i podatku dochodowego w formie ryczałtu (Dz. U. R. P. Nr 17, poz. 106 z późniejszymi zmianami);
- 5) rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 25 lipca 1949 r. o poborze w formie ryczałtu podatku obrotowego i dochodowego od zbieraczy Centrali Złomu (Dz. U. R. P. Nr 47, poz. 356);
- 6) rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 15 września 1950 r. w sprawie przedpłat na poczet zaliczek na podatek obrotowy i dochodowy podatników gospodarki nie uspołecznionej, wykonujących usługi transportowe na zlecenie przedsiębiorstw gospodarki uspołecznionej oraz władz i urzędów państwowych (Dz. U. R. P. Nr 42, poz. 386);
- 7) rozporządzenie Ministra Administracji Publicznej i Ziem Odzyskanych z dnia 24 września 1948 r. w sprawie obowiązku wpłacania zaliczek na podatek od nieruchomości (Dz. U. R. P. z 1948 r. Nr 45, poz. 336 i z 1949 r. Nr 29, poz. 213 oraz Nr 64, poz. 516);
- 8) w przedmiotach unormowanych niniejszym rozporządzeniem § 65 ust. 3, 4 i 5 oraz §§ 67—85 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 8 listopada 1948 r. w sprawie wykonania dekretu o podatku od nabywania praw majątkowych (Dz. U. R. P. Nr 59, poz. 468);
- 9) w przedmiotach unormowanych niniejszym rozporządzeniem §§ 16—28 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 8 listopada 1948 r. w sprawie wykonania dekretu o opłacie skarbowej (Dz. U. R. P. Nr 59, poz. 469);
- 10) w przedmiotach unormowanych niniejszym rozporządzeniem §§ 62 i 63 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 17 marca 1949 r. w sprawie wykonania ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. o podatku od wynagrodzeń (Dz. U. R. P. Nr 15, poz. 98);
- 11) § 32 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 27 czerwca 1945 r. w sprawie wykonania dekretu o nadzwyczajnym podatku od wzbogacenia wojennego (Dz. U. R. P. Nr 23, poz. 135).

2. Z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia tracą moc w odniesieniu do podatników gospodarki nieuspołecznionej:

- 1) §§ 104, 105 i 106 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 8 marca 1949 r. w sprawie wykonania dekretu z dnia 25 października 1948 r. o podatku obrotowym (Dz. U. R. P. Nr 17, poz. 108);
- 2) §§ 41—51 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 19 lutego 1949 r. w sprawie wykonania dekretu z dnia 25 października 1948 r. o podatku dochodowym (Dz. U. R. P. Nr 17, poz. 105).

§ 73. Rozporządzenie wchodzi w życie od pierwszego dnia następnego miesiąca po jego ogłoszeniu.

Minister Finansów: K. Dąbrowski

Załącznik do § 24 rozporządzenia
Ministra Finansów z dnia 7 wrześ-
nia 1951 r. (poz. 362).

TABELA PRZEDPŁAT
na zaliczki na podatek obrotowy.

Pkt	Towar (namiastka, ekstrakt)	Jednostka	Kwota przedpłat	
			zł	gr
1	wino musujące gronowe	1 butelka	15	—
2	wino gazowane gronowe	1 butelka	9	—
3	wino gronowe:			
	a) zawierające powyżej 18% objętościowych alko-	1 butelka	7	50
	holu	1 butelka	6	—
	b) zawierające do 18% objętościowych alkoholu	1 butelka	4	50
4	wino owocowe musujące i gazowane	1 butelka	1	20
5	miód pitny, wino owocowe i moszcz winny	1 butelka	1	20
6	piwo:			
	a) o zawartości do 13% ekstraktu w brzeczce pod-	1 litr	0	60
	stawowej	1 litr	0	60
	b) o zawartości 13—20% ekstraktu w brzeczce	1 litr	1	20
	podstawowej	1 litr	1	20
	c) o zawartości powyżej 20% ekstraktu w brzeczce	1 litr	1	20
	podstawowej	1 litr	1	20
7	cukier buraczany (sucharoza)	1 kg	3	—
8	cukier skrobiowy	1 kg	1	20
9	wyroby zawierające cukier:			
	a) ciasta cukiernicze, mleko zgęszczone i mączka	1 kg	1	80
	mleczna z cukrem, mączki Nestlé, fosfatyna,	1 kg	2	40
	śmietana, śmietanka z cukrem itp. przetwory	1 kg	2	40
	b) miąższ, kompoty, soki, marmelady, powidła,	1 kg	2	40
	konfitury, serki i galaretki owocowe, owoce	1 kg	2	40
	w cukrze, cykata z cukrem itp. oraz proszki	1 kg	2	40
	i pastylki z cukrem, używane do wyrobu ciasta,	1 kg	2	40
	wódek i wód	1 kg	2	40
10	sztuczne środki słodzące:			
	a) słodsze do 220 razy od cukru	1 kg	75	—
	b) słodsze ponad 220 do 440 razy od cukru	1 kg	150	—
	c) słodsze ponad 440 razy od cukru	1 kg	180	—
11	karty do gry:			
	A. wyrobione z papieru:			
	a) od talii do 36 kart	1 talia	6	—
	b) od talii ponad 36 kart	1 talia	9	—
	B. wyrobione z innych materiałów:			
	a) od talii do 36 kart	1 talia	30	—
	b) od talii ponad 36 kart	1 talia	45	—
12	drożdże nadające się do wypieku (piekarniane):			
	a) zwykłe (prasowane i płynne)	1 kg	12	—
	b) suszone	1 kg	24	—
13	kwas octowy	1 kg 100 %	9	60
14	kwas węglowy	1 kg	4	50
15	bibułka do palenia tytoniu	1 kg	18	—
16	spirytus i wyroby spirytusowe:			
	a) spirytus w stanie czystym	1 litr 100%	67	50
	b) napoje spirytusowe	1 kg z bezpośred-	30	50
		nim opakowaniem	28	50
	c) ekstrakt i esencje zawierające spirytus	1 kg z bezpośred-	10	80
17	środki lecznicze zawierające spirytus	1 kg z bezpośred-	10	50
18	wyroby kosmetyczne zawierające spirytus	1 kg z bezpośred-	10	50
		nim opakowaniem	10	50

(c. d.)

Pkt	Towar (namiastka, ekstrakt)	Jednostka	Kwota przedpłaty	
			zł	gr
19	wyroby perfumeryjne	1 kg z bezpośrednim opakowaniem	12	70
20	papierosy	1 kg	240	—
21	cygara, cygaretki (tytoń krajany, zwijany w liście tytoniowe)	1 kg	240	—
22	tytoń do papierosów (tytoń cienko krajany)	1 kg	240	—
23	tytoń do fajki (tytoń grubo krajany) tytoń w krążkach i zwitkach	1 kg	240	—
24	tytoń w liściach i wiązkach z łądkami lub bez	1 kg	120	—
25	łądki tytoniowe, korzenie, odpadki i miał	1 kg	15	—
26	tabaka do zażywania	1 kg	15	—
27	ekstrakty tytoniowe	1 kg	6	—
28	nikotyna i jej pochodne (siarczan nikotyny, szczawian nikotyny itp.)	1 kg	15	—
29	zapalki	1 pudełko do 50 zapalek	0	10
30	sól (NaCl)	1 kg	0	30

363

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ŻEGLUGI

z dnia 7 września 1951 r.

w sprawie ograniczenia połowu ryb morskich włókien dennym.

Na podstawie art. 1 ust. 1 lit. a) dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 3 listopada 1936 r. o regulowaniu połowów ryb morskich (Dz. U. R. P. Nr 84, poz. 586) oraz art. 6 dekretu z dnia 27 marca 1947 r. o zmianach organizacji i zakresie działania naczelnych władz administracyjnych (Dz. U. R. P. Nr 31, poz. 130) zarządza się, co następuje:

§ 1. W obrębie Zatoki Puckiej oraz w Zatoce Gdańskiej w pasie wód przybrzeżnych od Zatoki Puckiej do ujścia Wisły połów ryb morskich włókien dennym jest wzbroniony w miejscach, w których głębokość morza nie przekracza 25 m, a na pozostałych obszarach wód morskich — w miejscach, w których głębokość morza nie przekracza 20 m.

§ 2. W zatoce Puckiej na północ od linii łączącej Nowe Obłuże z latarnią morską w Jastarni połów ryb włókien dennym jest wzbroniony całkowicie, zaś na

południe od tej linii aż do granicy toru wodnego (farwatu) Gdynia — Hel — w czasie od 1 listopada do 1 marca.

§ 3. Przepisy §§ 1 i 2 nie dotyczą połowów wykonywanych na obszarze wód przybrzeżnych włókien dennymi nie ciągniętymi przez statki (czyli ręczne, niewody brzegowe).

§ 4. Z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia traci moc przepis § 8 rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 12 grudnia 1930 r. o wykonywaniu rybołówstwa morskiego (Dz. U. R. P. Nr 92, poz. 720).

§ 5. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Żegluga: w z. L. Bielski

Prenumerata Dziennika Ustaw R. P. wynosi: z załącznikami — rocznie zł 60.—, półrocznie zł 36.—, bez załączników — rocznie zł 45.—, półrocznie zł 27.—. Prenumeratę Dziennika Ustaw R. P. przyjmuje się na okres co najmniej półroczny (od I.I i od I.VII). Prenumeratę przyjmuje Administracja Wydawnictw P. R. M. w Warszawie, ul. Bracka 20a oraz Punkt Sprzedaży w Łodzi, ul. Nowotki 21 (gmach Sądu Hipotecznego). Konto czekowe P. K. O. Warszawa Nr I-1999/416.

Reklamacje z powodu niedoręczenia poszczególnych numerów wnosić należy do Administracji Wydawnictw P. R. M. (Warszawa, ul. Bracka 20a) w terminie 10 do 15 dni po otrzymaniu następnego numeru.

Redakcja: Prezydium Rady Ministrów — Biuro Prac Ustawodawczych, Warszawa, ul. Krakowskie Przedm. 46-48. Administracja: Administracja Wydawnictw P. R. M. ul. Bracka 20a.

Flotowano z polecenia Prezesa Rady Ministrów w Drukar. Ministerstwa Sprawiedl. w Warszawie, ul. Nowowiejska 6.